

ΑΠΟ ΤΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Υπεύθυνος Γ. Φαράκλας

Συνεργάστηκαν Μ. Ἀγγελίδης, Στ. Δημητρίου, Ἐ. Περδικούρη

...φοβούνται μήπως, ἂν ἔχανον καιρὸν ἀναγινώσκοντες, ἦθελον γράψει ὀλιγότερα...
Ἐμμ. Ροῦθς, *Ἡ πάπισσα Ἰωάννα*, 1866, Πάπυρος (Βίπερ), Ἀθήνα χ.χ., σ. 65

Ἔτσι συνεχίζεται ὁ Ὅμηρος. Δὲν ἔχω διαβάσει ποτὲ μιὰ ἀράδα τοῦ Ὅμηρου...
Χ. Μίλλερ, *Ὁ κολοσσὸς τοῦ Μαρουσιῦ*, 1941, Πλειάς, Ἀθήνα 7 1983, σ. 17.

...ζητοῦσαν διευκρινίσεις γεμάτες ὑπόψια. Γιατί ἔχεις τόσα πολλὰ βιβλία;
Π. Κοροβέσης, *Ἀνθρωποφύλακες*, Βέργος, Ἀθήνα 1974, σ. 10.

Ἀπὸ δῶ κι ἐμπρὸς αὐτὴ ἡ στήλη θὰ παρουσιάζει βιβλία φιλοσοφίας καὶ κοινωνικῶν ἐπιστημῶν ποὺ ἐνδιαφέρουν τὴν κριτικὴ σκέψη καὶ δημοσιεύθηκαν πρόσφατα στὴν Ἑλλάδα (καὶ λίγα ξένα ποὺ ἔχουν κάποιο ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον γιὰ μᾶς). Καθὼς ἡ στήλη ξεκινᾷ σ' αὐτὸ τὸ τεῦχος, παρουσιάζουμε βιβλία ποὺ κυκλοφόρησαν τὸ 2006 καὶ μέχρι τὸ φθινόπωρο τοῦ 2007. Στὸ μέλλον θὰ ἐπικεντρωνόμαστε σὲ ὅ,τι θὰ δημοσιεύεται ἀπὸ τὸ ἓνα τεῦχος στὸ ἄλλο, μέσα στὸ τελευταῖο ἐξάμηνο.

* * *

Rue Descartes 51 (2006), «Philosopher en Grèce aujourd'hui» (Κ. Ιεροδιακονου, Α. Stylianou, P.M. Kitromilides, R. Argyropoulos, G. Faraklas-D. Karydas, St. Virvidakis, P. Poulos, A. Baltas κ.ά.).

J. Annas, *Εἰσαγωγή στὴν Πολιτεία τοῦ Πλάτωνα*, μτφ. Χρ. Γραμμένου, ἐπ. Χρ. Ζαφειρόπουλος-Π. Μπουρλάκης, Καλέντης, Ἀθήνα 2006.

Μιὰ σημαντικὴ μελέτη ἀπὸ μιὰ ἀπὸ τῆς ἐπιφανέστερες εἰδικούς. Πρόκειται γιὰ μιὰ βῆμα-βῆμα μελέτη τοῦ κειμένου συμπληρωματικὴ μὲ αὐτὴν τοῦ Νικόλα Παππᾶ ποὺ δημοσιεύθηκε τὸ 2007 (βλ. παρακάτω).

T.W. Adorno, *Ἀρνητικὴ διαλεκτικὴ*, μτφ.-σημ. Α. Ἀναγνώστου, Ἀλεξάνδρεια, Ἀθήνα 2006.

Τὸ κύριο ἔργο τοῦ Ἀντόρνο. Ἀφοῦ ἡ ἐπανάσταση ἀπέτυχε, ἡ διαλεκτικὴ δὲν μπορεῖ νὰ διατρεῖ τὴν στιγμὴ τῆς συμφιλίωσης. Μένει στὴν ἀντίθεση: αὐτὸ λέμε *ἀρνητικὴ διαλεκτικὴ*. Ἡ συμφιλίωση παρου-

σιάζει ως ὅλον τὸ μὴ ὅλον. Τὴν κρίνει ἢ διαλεκτική τοῦ μὴ ταυτοῦ. Πρόκειται ἀκόμα γιὰ διαλεκτική, γιατί δὲν εἶναι ὀντολογία.

Γρ. Ἀνανιάδης, *Ἰδέα, ἀπόφαση, πολιτική*. Τρία δοκίμια γιὰ τὸν Carl Schmitt, Νῆσος, Ἀθήνα 2007.

Ἡ ναζιστική ἀπόληξη τοῦ Σμίττ δὲν συναρτᾶται εὐθέως μὲ τὴν ἀποφασιοκρατική θέση του. Ὁ Ἀνανιάδης δείχνει ὅτι εἶναι ἀντιστρόφως ἀνάλογα μεγέθη: Ἡ δεύτερη ὑποχωρεῖ κατὰ τὴν ναζιστική φάση, ἄρα ἴσως ἀρμόζει καλύτερα στὴν δημοκρατία.

Χ. Ἄρεντ, *Γιὰ τὴν ἐπανάσταση*, μτφ. Ἀ. Στουπάκη, Ἀλεξάνδρεια, Ἀθήνα 2007.

Ἡ Ἀμερικανική Ἐπανάσταση δὲν πέρασε ἀπὸ Τρομοκρατία, ὅπως ἄλλες, γιατί δὲν εἶχε φτωχὲς μάζες. Ἄς θέσουμε λοιπὸν τὴν οἰκονομία ἐκτὸς πολιτικῆς. Μιὰ θέση τῆς Ἄρεντ ἐξωπραγματική –καὶ ἀνήθικη.

M. Weber, *Οἰκονομία καὶ κοινωνία*, μτφ.-εἰς.-ἐπ. Θ. Γκιούρας, Σαββάλας, Ἀθήνα, τ. α', 2005, τ. β'–γ', 2007.

Τὸ σημαντικότερο ἔργο τοῦ σημαντικότερου, μαζί μὲ τὸν Μάρξ, κλασικοῦ τῆς κοινωνιολογίας καὶ τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν. Ἐντυπωσιακὴ δουλειὰ τοῦ Γκιούρα.

J.K. Galbraith, *Τὰ οἰκονομικὰ τῆς ἀθώας ἀπάτης*, μτφ. Γ. Μελάς, ἐπ. Κ. Μελάς, Λιβάνης, Ἀθήνα 2006.

Τὸ τελευταῖο βιβλίον τοῦ Γκαλμπραϊθ εἶναι ἓνας λίβελλος κατὰ τῆς γλώσσας τοῦ νεοφιλελευθερισμοῦ. Ὁ «καπιταλισμὸς» δὲν εἶναι «κοινωνία τῆς ἀγορᾶς», γιατί αὐτὴ ὑπῆρχε ἤδη στὴν Ἰωνία! Τὰ «μονοπώλια» δὲν ὑπακοῦν στοὺς καταναλωτές, κ.ο.κ.

Χ.-Γκ. Γκάνταμερ, *Χρόνια φιλοσοφικῆς μαθητείας*. Μιὰ ἀναδρομή, μτφ. Χρ. Ἀστερίου, ἐπ.-ἐπίμ. Γ. Ἡλιόπουλος, Πατάκης, Ἀθήνα 2006.

Φιλοσοφική αὐτοβιογραφία τοῦ μεγάλου ἀντιπροσώπου τῆς ἐρμηνευτικῆς γερμανικῆς παράδοσης, ὅπου ὑπὸ τὴν εὐρεία ἔννοια ἀνήκαν ὁ Σέλερ, ὁ Ράινχαρτ, ὁ Γιάσπερς, ὁ Χάιντεγγερ, ὁ Λέβιτ, στοὺς ὁποίους, μεταξύ ἄλλων, ἀναφέρεται τὸ βιβλίον.

K. Goudeli-P. Kontos-I. Patellis (ἐπ.), *Kant: Making Reason Intuitive*, Palgrave Macmillan, Houndmills-Νέα Ὑόρκη 2007.

Συλλογὴ κειμένων (G. Barnham, H. Caygill, G. Faraklas, M. Forschner, P. Kontos, I. Patellis, K. Psychopedis, K. Sargentis, St. Virvidakis, J. Wirth, G. Xiropaidis).

R. Wolin, *Ἡ γοητεία τοῦ ἀνορθολογισμοῦ*, μτφ. Μ. Φιλιππακοπούλου, Πόλις, Ἀθήνα 2007.

Ὁ Λούκατς ἔλεγε: οἱ Νίτσε, Σπέγγλερ, Χάιντεγγερ εἶναι πρόδρομοι τοῦ Χίτλερ. Τὸ ἴδιο λέει τώρα ὁ Γουώλιν, ἀπλὰ προσθέτει τὸν Λούκατς καὶ τοὺς ἄλλους ἀριστεροὺς. Κριτικὴ στὶς ΗΠΑ ἔκαναν οἱ φασίστες, κριτικὴ κάνουν κι οἱ ἀριστεροὶ διανοούμενοι, ἄρα εἶναι φασίστες! Τοὺς ὑποψιάζεται ὅλους ὁ Γουώλιν: Ξεχνᾷ μόνον ὅτι ὁ νόμος τῶν ὑπόπτων δὲν εἶναι ὅ,τι δημοκρατικότερο ὑπάρχει!

“Εγγελος, *Η διαφορά τῶν συστημάτων φιλοσοφίας τοῦ Φίχτε καὶ τοῦ Σέλλινγκ*, εἰσαγωγή-μτφ.-ἐπίμ. Γ.Η. Ἡλιόπουλος, Ἔστια, Ἀθήνα 2006.

Ἡ πρώτη ἐπώνυμη δημοσίευση τοῦ Ἔγγελου. Ἀρνεῖται τὴν δογματικὴ ἔννοια προόδου καὶ τὸ αὐταρχικὸ κράτος· μιλά γιὰ ταυτότητα τῆς ταυτότητας καὶ τῆς μὴ ταυτότητας. Καλὴ μετάφραση μὲ κατατοπιστικὸ ἐπίμετρο γιὰ τὴν ἐποχὴ.

Κ. Καβουλάκος (ἐπ.), *Ἰμάνουελ Κάντ. Πρακτικὸς λόγος καὶ νεωτερικότητα*, Ἀλεξάνδρεια, Ἀθήνα 2006.

Συλλογὴ κειμένων (Στ. Βιρβιδάκης, W. Ertl, Κ. Σαργέντης, Κ. Ἀνδρουλιδάκης, Μ. Gawlina, W. Vossenkuhl, Μ. Forschner, Μ. Michalski, Μ. Rojas-Bermudez, Θ. Πενολίδης, Ἡ. Μαρκολέφας, Γ. Ξηροπαϊδῆς).

Π. Κανελλόπουλος, *Τὸ τέλος τοῦ Ζαρατούστρα*, α' ἔκδοση 1956, β' ἔκδοση Ἔστια, Ἀθήνα 2006.

Ὁ Ζαρατούστρας τοῦ Νίτσε μετανοεῖ, ξαναγίνεται χριστιανὸς καὶ φιλόανθρωπος. Ἡ φιλοσοφία ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν νεκρανάσταση τῆς χαμένης πίστεως.

Κ. Καστοριάδης, *Ἡ ἑλληνικὴ ἰδιαιτερότητα*. Ἀπὸ τὸν Ὅμηρο στὸν Ἡράκλειτο. Σεμινάρια 1982-1983, Κριτική, Ἀθήνα 2007.

Ὁ Καστοριάδης ἀναζητεῖ τὶς προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἐφεύρεση τῆς δημοκρατίας στὴν Ἑλλάδα. (Ὁ γαλλικὸς τίτλος, *Ce qui fait la Grèce*, σημαίνει: *Σὲ τί συνίσταται ἡ ἀρχαία Ἑλλάδα*. Ἡ υἱοθετηθεῖσα ἀπόδοσή του εἶναι ἐθνικιστικὰ παραπλανητικὴ.)

Π. Κονδύλης, *Τὸ πολιτικὸ καὶ ὁ ἄνθρωπος*, μτφ. Λ. Αναγνώστου, Θεμέλιο, Ἀθήνα 2007, 2 τόμοι.

Τὸ κύριον ἔργο τοῦ Κονδύλη, ἡμιτελὲς λόγῳ θανάτου. Ὅλες οἱ ἀνθρώπινες σχέσεις εἶναι σχέσεις δύναμης. Ὅσα ἄλλα λέγονται εἶναι ὑπεκφυγές. Μόνον ὁ Ντυρκέμ γιὰ τὸν μεθοδολογικὸ ὀλισμὸ καὶ ὁ Βέμπερ γιὰ τὴν ἰδεοτυπικὴ μέθοδο εἶναι χρήσιμοι.

A.C. Lloyd, *Οἱ ὕστεροι νεοπλατωνικοί*, μτφ. Ν. Παπαδάκης-Μ. Κόφφα, ἐπ. Ἑλ. Κεχροπούλου, Ἐνάλιος, Ἀθήνα 2006.

Μιὰ καλὴ εἰσαγωγή ἀπὸ ἓναν σημαντικὸ εἰδικό.

St. Lukes, *Ἐξουσία*. Μιὰ ριζοσπαστικὴ θεώρηση, μτφ.-εἰσ.-ἐπ. Σ. Καϊτατζῆ-Γουίτλοκ, Σαββάλας, Ἀθήνα 2007.

Μιὰ ἐπιψη τῆς ἀγγλόφωνης συζήτησης γιὰ τὸ θέμα τῆς ἐξουσίας. Ὅσο πιὸ ἀφανὴς καὶ φαινομενικὰ ἀμελητέα εἶναι ἡ ἐξουσία, τόσο πιὸ δραστηκὴ εἶναι.

Γκ. Λούκατς, *Ἡ πραγματοποίηση καὶ ἡ συνείδηση τοῦ προλεταριάτου*, εἰσαγωγή-μτφ.-σχόλια Κ. Καβουλάκος, Ἐκκρεμές, Ἀθήνα 2006.

Τὸ φιλοσοφικὰ σημαντικότερον κεφ. τοῦ *Ἱστορία καὶ ταξικὴ συνείδηση* (1923) τοῦ Λούκατς. Ὁ μαρξικὸς ὀλισμὸς βγαίνει ἀπὸ τὸ χάσμα ὑποκειμένου / ἀντικειμένου καὶ ἔτσι ἀσκει κριτικὴ στὴν πραγμα-

ποίηση. – Καλή δουλειά: ἡ ὑπάρχουσα μετάφραση ὅλου τοῦ ἔργου (Ὁδυσσέας, 6' ἔκδ., Ἀθήνα 2000) εἶναι προβληματική.

Γκ. Μαγγίνη, *Ὁ Χάμπερμας καὶ οἱ νεοαριστοτελικοί*. Ἡ ἠθικὴ τοῦ διαλόγου τοῦ Γιοϋργκεν Χάμπερμας καὶ ἡ πρόκληση τοῦ νεοαριστοτελισμοῦ, ἐπιμέτρα: Στ. Βιριδιάκης, Κ. Καβουλάκος, Πατάκης, Ἀθήνα 2007.

Μελέτη τῆς ἀντίθεσης τῆς μὴ σχετικιστικῆς τυποκρατίας καὶ τῆς σχετικιστικῆς ὑπέρβασης τῆς τυποκρατίας στὴν σύγχρονη συζήτηση περὶ τὴν ἠθικὴ θεωρία.

P. Merlan, *Ἡ ἐλληνικὴ φιλοσοφία ἀπὸ τὸν Πλάτωνα ἕως τὸν Πλωτῖνο*, μτφ. Σπ. Παπαϊωάννου, ἐπ. Ἑλ. Κεχροπούλου, Ἐνάλιος, Ἀθήνα 2006.

Μιὰ καλὴ εἰσαγωγὴ ἀπὸ ἓνα σημαντικό εἰδικό.

Λία Β. Μελά, *John Rawls. Ἡ προβληματικὴ τοῦ συμβολαίου*, ἐπίμ. Κώστας Σταματίτης, Ἰδρυμα Σάκη Καράγιωργα, Ἀθήνα 2007.

Λεπτομερὲς καὶ εὔστοχη κριτικὴ ἀνάλυση τοῦ ἔργου τοῦ Ρῶλς ἐνταγμένου σὲ ὅλη τὴν περὶ «θεωρίας δικαιοσύνης» συζήτηση.

A. Badiou, *Μανιφέστο γιὰ τὴν φιλοσοφία*, μτφ. Ἄ. Κλαμπατσέα-Βλ. Σκολίδης, ἐπ. Βλ. Σκολίδης, Ψυχολογός, Ἀθήνα 2006.

Θέματα ὅπως ἡ χρονικότητα ἢ ἡ ἐλευθερία ἀφοροῦν τὴν πολιτικὴ φιλοσοφία. Προσεγμένη μετάφραση.

A. Badiou, *Logiques des mondes*, Seuil, Παρίσι 2006.

Τὸ δεύτερο μεγάλο ἔργο τοῦ Μπαντιοῦ μετὰ τὸ *L'être et l'événement* (Seuil, Παρίσι 1988). Ἡ ἀλήθεια ἀποτελεῖ ἀπόκλιση ἀπὸ τοὺς νόμους τῶν ἐπιμέρους κόσμων. – Μιὰ ἀποκατάσταση τοῦ γενικοῦ ποὺ καταδικάζεται ὡς ὀλοκληρωτικὴ (É. Marty).

Π. Μπασάκος, *Τρεῖς γλώσσες*. Ἀριστοτέλης, Χοῦσσερλ, Βιττγκενστάιν, Ἑστία, Ἀθήνα 2006.

Μετὰ τὸν ἀγώνα τῆς φιλοσοφίας, ἀπ' τὸν Ἀριστοτέλη στὸν Χοῦσσερλ, γιὰ νὰ σωθεῖ ἡ μονοσημαντικότητα μὲ ἀποκλεισμὸ τῆς ἀμφισημίας, ἡ γλωσσικὴ στροφὴ τοῦ κ' αἰ. ἀποδέχεται τὴν ἀμφισημία. Οἱ *Φιλοσοφικὲς ἔρευνες* τοῦ Βίττγκενστάιν εἶναι, ἔτσι, μιὰ συνεχὴς ὑπέρβαση τῆς ἀμφισημίας.

B. Μπιτσώρης, *Ζὰκ Ντερριντά. Ζωή, θάνατος, ἐπιβίωση*, Νεφέλη, Ἀθήνα 2007.

Μιὰ εὐαίσθητη περιήγηση στὸ ὄψιμο ντερριντιανὸ τοπίο. Ὁ Ντερριντά ἀποδομεῖ τὰ ἰδεολογήματα γιὰ νὰ προσεγγίσει τὴν μὴ ἀποδομήσιμη δικαιοσύνη.

K. Bormann, *Πλάτων*, μτφ. Ἰ. Γ. Καλογεράκος, Καρδαμίτσα, Ἀθήνα 2006.

Μιὰ καλὴ εἰσαγωγὴ ἀπὸ ἓνα σημαντικό εἰδικό. Πολὺ προσεγμένη μετάφραση.

P. Bourdieu, *Ἡ ἀνδρική κυριαρχία*, μτφ. Ν. Παναγιωτόπουλος, Πατάκης, Ἀθήνα ²2007 (α΄ ἔκδ. Δελφίνι, Ἀθήνα 1996).

Τὸ ἀνθρώπινο φύλο συνιστᾷ κοινωνικὴ κατασκευή. Ἡ ἐπιλογή πολλῶν φεμινιστριῶν νὰ ἀναδείξουν τὴν ἰδιαίτερη φύση τῆς γυναίκας διακωδικοῦν τὸ καταπιεστικὸ σχῆμα.

J. Derrida, *Θέσεις*, μτφ. Τ. Μπέτζελος, Πλέθρον, Ἀθήνα 2006.

Σημαντικὸ κείμενο τοῦ 1972 γιὰ τὴν κατανόηση τοῦ ντερριντιανοῦ σχεδίου. Ἐδῶ ὁ Ντερριντὰ θεωρεῖ τὸ ἐγγεῖρημά του προέκταση τοῦ μαρξιστικοῦ. Καλὴ μετάφραση.

R. Dworkin, *Ἰσότητα*, μτφ.-εἰς. Γρ. Μολύβας, Πόλις, Ἀθήνα 2006.

Ὁ Ντουόρκιν προτείνει μιὰ ἔννοια ἰσότητας —«ἰσότητα πόρων»— γιὰ νὰ ὑπερβεῖ τὴν φιλελεύθερη τυποκρατία τοῦ Νόζικ καὶ τὴν σοσιαλδημοκρατικὴ τοῦ Ρόλς.

Ἄν Ντυφουρμαντέλ-Ζ. Ντερριντὰ, *Περὶ φιλοξενίας*, μτφ. Β. Μπιτσώρης, Ἐκφρεμές, Ἀθήνα 2006.

Ἐνωσιολογικὲς προϋποθέσεις μιᾶς χειραφετητικῆς πολιτικῆς τῆς μετανάστευσης. Πολὺ προσεγμένη μετάφραση.

Ὅμιλος Φίλων τοῦ Κορνήλιου Καστοριάδη, *Ψυχὴ, λόγος, πόλις*. Ἀφιέρωμα στὸν Κορνήλιο Καστοριάδη, ἘΨίλον, Ἀθήνα 2007.

Συλλογὴ ἄρθρων (Ἰ.Α. Ποταμιάνου, Δ. Δεσποτόπουλος, Ἄ. Ἀλεξανδρίδης, Εὐ. Βανταράκης, Γ.Ἄ. Εὐαγγελόπουλος, Γιάν. Ἡλιόπουλος, Ν. Ἡλιόπουλος, Ἄ. Θεοδορίδης, Κ. Καβουλάκος, Ἄ. Κιουπκιάδης, Ἰ.Α. Μουζακίτης, Γ.Ν. Οἰκονόμου, Γ. Ρουσσόπουλος, Β. Ρωμανός, Γ. Στεφανᾶτος, Τ. Φωτόπουλος, Γ. Χαριτόπουλος).

M. Onfray/Μισὲλ Ὀνφρέ, *Πραγματεία περὶ ἀθεολογίας*. Φυσικὴ τῆς μεταφυσικῆς, μτφ. Σ. Διαμαντῆ, Ἐξάντας, Ἀθήνα 2006.

Κριτικὴ τοῦ χριστιανισμοῦ ποὺ ἀναπαράγει ἐλαττώματα τοῦ γαλλικοῦ ὕλισμοῦ τοῦ 17^{οῦ} αἰ. καὶ τῶν ἀριστερῶν ἐγκελιανῶν τοῦ 18^{οῦ} αἰ.: τὴν ὑπερτίμηση τοῦ ρόλου τῆς θρησκείας καὶ τὴν ἄκαμπτη ἀντίθεση ὕλισμοῦ / ἰδεαλισμοῦ.

R. Owen, *Μιὰ νέα θεωρία τῆς κοινωνίας*, ἐπ., πρόλογος, ἐπίμ. Β. Δρουκόπουλος-Ἄ. Μιχαλάκης, μτφ. Β. Δρουκόπουλος-Ἄ. Μιχαλάκης, Ν. Χριστοδουλάκης, Ἀλεξάνδρεια, Ἀθήνα 2007.

Ὁ πρωτοσοσιαλιστὴς Ὕουεν ἔθεσε ζητήματα ὅπως: Κατὰ πόσον ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴν δεισιδαιμονίαν πρέπει νὰ συνδυασθῆ μετὰ μιὰ διαπαιδαγώγηση στὸ ἀγαθὸ γιὰ νὰ ὑπάρξει κοινωνία χωρὶς ἐκμετάλλευση; Εἴμαστε ἐκ φύσεως ἐγωιστές; Τὸ βιβλίον περιέχει κείμενα τῆς μέσης περιόδου καὶ Εἰσαγωγὴ τοῦ εἰδικοῦ τοῦ Ὕουεν Κλάεϋς.

N. Pappas, *Πολιτεία τοῦ Πλάτωνα*. Ἕνας ὁδηγὸς ἀνάγνωσης, μτφ. Δ. Παπαγιαννάκος, Ὀκτώ, Ἀθήνα 2007.

Ὁδηγὸς μελέτης καὶ ἀνάγνωστος: Τὸ ἐπιχείρημα καὶ οἱ συνδέσεις ἐννοιῶν μελετῶνται γιὰ κάθε βιβλίον τῆς *Πολιτείας* ὡς τμήματα τοῦ περὶ δικαιοσύνης ἐπιχειρήματος. Καλὴ μετάφραση. Παρόμοια μελέτη-ὁδηγὸς τῆς Τζ. Ἄνας κυκλοφόρησε τὸ 2006.

Platon-Lexikon, ἀπ. Chr. Schäfer, WBG, Δαρμστάτη 2007.

Ἔνα πολὺ χρήσιμο ἔργαλειὸ γιὰ τὴν μελέτη τοῦ Πλάτωνα.

Π. Ποῦλος (ἐπ., εἰσ.), *Ἐννοιες τέχνης τὸν 20ὸ αἰῶνα*, ΑΣΚΤ, Ἀθήνα 2006.

Ἀθολογία (A. Riegl, A. Warburg, M. Proust, R. Musil, P. Valéry, M. Merleau-Ponty, J. Stolnitz, G. Dickie, A.C. Danto, N. Goodman, M. Dufrenne, G. Deleuze, R. Wollheim, P. Bourdieu, H. Belting).

Κ. Ράντης, *Ψυχανάλυση καὶ «Διαλεκτικὴ τοῦ διαφωτισμοῦ»*, Ἰψίλον, Ἀθήνα 2006.

Μία ἔρευνα τοῦ πῶς τὸ συγκεκριμένο ἔργο τῶν Χορκχάιμερ-Ἀντόρνο ἀξιοποιεῖ τὶς ἐπεξεργασίες τῆς ψυχανάλυσης. Ὁ θετικισμὸς τοῦ Φρόυντ ἐπικρίνεται μέσῳ τῶν διεργασιῶν ποὺ ἀνακάλυψε καθὼς τοποθετοῦνται στὸ κοινωνικο-πολιτικὸ πλαίσιο τους. Ὁ Ράντης ἀξιοποιεῖ τὰ προσβάσιμα πιά κατάλοιπα τῶν δύο φιλοσόφων.

R. Rorty, *Philosophy as Cultural Politics*, Κέμπριτζ Μασαχουσέτης 2007.

Ὁ πραγματισμὸς ἐξετάζει θέματα ὅπως ἡ ὑπαρξὴ τοῦ θεοῦ βάσει τῆς ὠφέλειας· ὄχι ἂν ὑπάρχει θεὸς ἀλλ' ἂν εἶναι ὠφέλιμο νὰ πιστεύεις στὴν ὑπαρξὴ του. Τὰ ἐρωτήματα τῆς φιλοσοφίας εἶναι «πρακτικά» μ' αὐτὴ τὴν ἔννοια τοῦ ἠθικοῦ σχετικισμοῦ.

J.-J. Rousseau, *Σχέδιο συντάγματος γιὰ τὴν Κορσική. Στοχασμοὶ γιὰ τὴν διακυβέρνηση τῆς Πολωνίας καὶ τὴν σχεδιαζόμενη μεταρρύθμισή της*, μτφ. Κ. Κέη, εἰσ.-ἐπ. Ἄλ. Χρύσης, Πολύτροπον, Ἀθήνα 2006.

Δύο μεγάλα κείμενα ἐφαρμοσμένης πολιτικῆς φιλοσοφίας, καλομεταφρασμένα καὶ μὲ μιά κατατοπιστικὴ παρουσίαση τῆς πολιτικο-πνευματικῆς συγκυρίας.

J. Rawls, *Ἡ δίκαιη κοινωνία*, Πόλις, Ἀθήνα 2006.

Τροποίηση ἐπιμέρους θέσεων τοῦ μεγάλου ἔργου τοῦ Ρόλς τοῦ 1971, *Θεωρία τῆς δικαιοσύνης* (Πόλις, Ἀθήνα 2001) καὶ ὑπεράσπισή του. – Σημαντικὴ στὸν Ρόλς εἶναι ἡ προσπάθεια νὰ δώσει νόημα στὸ σοσιαλδημοκρατικὸ ἐγχείρημα.

Γ. Σαγκριώτης-Α. Χρύσης (ἐπ.), *Γκέοργκ Λούκατς. Ἐρμηνευτικὲς προσεγγίσεις*, Ἀλεξάνδρεια, Ἀθήνα 2006.

Συλλογὴ ἄρθρων (W.Fr. Haug, N. Tertulian, Δ. Καρύδας, Ἄλ. Χρύσης, Κ. Ψυχοπαίδης, Μ. Löwy, Istvan Meszaros, Θ. Βακαλιός, G. Oldrini, Γ. Σαγκριώτης, Fr. Benselet).

Z.-H. Σάρτρ, *Στοχασμοὶ γιὰ τὸ ἐβραϊκὸ ζήτημα*, μτφ. Ἄθ. Σαμαρτζῆς, Ἐστία, Ἀθήνα 2006.

Ἡ ἀντισημιτισμὸς παράγει τὸν Ἑβραῖο ἐπιβάλλοντα στοὺς ἑβραίους νᾶναι ὅ,τι τάχα διαπιστώνει ὅτι εἶναι, μὴ δίνοντάς τους πρόσβαση στὶς ἀξίες. Ἡ λύση εἶναι ὁ ἑβραῖος νὰ διεκδικήσει τὴν ψευδοαυτοτότητα αὐτή, ἀκριβῶς γιὰ νὰ τὴν ἀποτινάξει.

P. Singer, *Χέγκελ*, μτφ. Μ. Χαραλάμπη, ἐπ. Γ. Μανιάτης, Πολύτροπον, Ἀθήνα 2006.

—, *Μάρξ*, μτφ. Μ. Χαραλάμπη, ἐπ. Γ. Μανιάτης, Πολύτροπον, Ἀθήνα 2006.

Ἡ ὠραῖες «πολὺ σύντομες εἰσαγωγές», κατὰ τὸν τίτλο τῆς ἀγγλικῆς σειρᾶς ἀπὸ τὴν ὁποία ἀντλήθηκαν (ἄλλους τίτλους κατέχουν τὰ Ἑλληνικά Γράμματα, οἱ ὁποῖοι καὶ μοιράσθηκαν ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα *Τὸ Βῆμα* μέσα στὸ 2007).

Α. Σπυροπούλου (ἐπ.), *Βάλτερ Μπένγιαμιν. Εἰκόνες καὶ μύθος τῆς νεωτερικότητας*, Ἀλεξάνδρεια, Ἀθήνα 2007.

Συλλογὴ ἄρθρων (Κ. Ψυχραιῆς, Α. Benjamin, Η. Caygill, Μ. Οἰκονόμου, Δ. Εὐστρατίου, Κ. Ράντης, Ἄγγ. Σπυροπούλου, S. Weigel, Γ. Δαρεμάς, Στ. Σταυρίδης, Μ. Löwy, Ἄρ. Μπαλτᾶς-Μ. Αθανασάκης, Δ. Καρύδας).

Ἄ. Στυλιανοῦ, *Θεωρίες τοῦ κοινωνικοῦ συμβολαίου*. Ἀπὸ τὸν Γκρότιους στὸν Ρουσσώ, Πόλις, Ἀθήνα 2006.

Ἡ ἔννοια τοῦ κοινωνικοῦ συμβολαίου μέσα ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν κλασικῶν θεωρητικῶν του. Ὁ Στυλιανοῦ κλείνει μὲ τὴν αὐτοαναίρεση τῆς ἔννοιας αὐτῆς στὸν Σπινόζα, τὸν ἀντινομικιστὴ δημοκράτη —ἀντίθετο μὲ τὸν νομικιστὴ δημοκράτη Ρουσσώ.

Τσ. Τσίηλορ, *Οἱ δυσανεξίες τῆς νεωτερικότητας*, μτφ. Μ. Πάγκαλος, εἰσ. Κ. Παπαγεωργίου, Ἐκκρεμές, Ἀθήνα 2006.

Μιὰ καλὴ μετάφραση τῆς κριτικῆς τοῦ σύγχρονου ἀτομικισμοῦ ἀπὸ τὸν θεωρητικὸ τοῦ κοινοτισμοῦ. Κριτικὴ τοῦ ἀτομικισμοῦ ὡς προϊόντος ἄρισμένης συλλογικότητας.

Τσ. Τσίηλορ, *Πηγὲς τοῦ ἑαυτοῦ*, μτφ. Ξ. Κομνηνός, Ἴνδικτος, Ἀθήνα 2007.

Ἡ γενεαλογία τῆς ἔννοιας τοῦ ὑποκειμένου δείχνει ὅτι πατᾶ στὴν ἀντικειμενικῶν ἀξιώσεων ἔννοια τοῦ ἠθικοῦ ἀγαθοῦ. Ἔρα δὲν ὀδηγεῖ ἄφευκτα στὸν σχετικισμό. — Εἶναι τὸ ἄλλο ἢ τὸ ἄλλο τὸ κυριότερου κοινοτιστὴ φιλοσόφου.

Οὐ. Τζαίημς, *Πραγματισμὸς*, μτφ. Χρ. Σταματέλος, Ἐκκρεμές, Ἀθήνα 2006.

Μιὰ πολὺ προσεγμένη μετάφραση τοῦ κατ' ἐξοχὴν προγραμματικοῦ κειμένου τοῦ Τζαίημς: Τὸ νόημα τῶν ἰδεῶν μας δὲν εἶναι παρὰ μόνον οἱ ἐπιπτώσεις τους.

Α. Zhok, *Lo spirito del denaro e la liquidazione del mondo*, Jaca, Μιλάνο 2006.

Ἡ ἴσως ἀναλύει τὶς δομικὲς ἐπιπτώσεις τῆς ἐκχρηματισμοῦ ὅλης τῆς ἀνθρώπινης σφαίρας. Ἀναστοιχάζεται κοινωνικὰ τὶς «ὕλικες ἀξίες» τοῦ Σέλερ καὶ ἐξετάζει πῶς ἡ ἀξία μεταπίπτει ἀπὸ τὴν οἰκονομία στὴν ἠθική.

A. de Tocqueville, *Τὸ Παλαιὸ Καθεστῶς καὶ ἡ Ἐπανάσταση*, μτφ. Ἄ. Παππᾶς, προλεγ. Π.Μ. Κιτρομηλίδης, Πόλις, Ἀθήνα 2006.

Ἡ ἱστορική τομὴ κρύβει μιὰ οὐσιαστική συνέχεια: Ὁ ἰακωβινισμὸς ἐπικαλεῖται τὸν ἐξορθολογισμὸ καὶ τὴν ἰσονομία, πλὴν, πέραν τῶν διακηρύξεων, ὀλοκληρώνει τὸν συγκεντρωτισμὸ τῆς ἀπολυταρχίας.

Τομέας Φιλοσοφίας Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων, *Γιὰ τὸν Ἰμμάνουελ Κάντ 200 χρόνια μετὰ, Νῆσος, Ἀθήνα 2006.*

Συλλογὴ κειμένων (Γ. Ἡλιοπούλου, Γ. Κουμάκης, Μ. Πουρνάρη, Σπ. Τέγος, Δ. Δρόσος, Κ. Ψυχοπαίδης, Γ. Μαραγκός, Ἄ. Κατσίκης, Εὐ. Παπαδημητρίου, Ἰ. Πατέλλη, Γ. Πρελορέντζος, Π. Νοῦτσος, Ν. Ψημμένος, Θ. Σακελλαριάδης, Γκ. Μαργίνη, Στ. Δημητρίου, Λ. Μελά, Ἐ. Ρούμκου, Β. Σολωμοῦ).

Hegel-Lexikon, ἐπ. P. Corben, WBG, Δαρμστάτη 2006.

Ἔνα πολὺ χρήσιμο ἐργαλεῖο γιὰ τὴν μελέτη τοῦ Ἑγελου.

J. Holloway, *Ἄς ἀλλάξουμε τὸν κόσμο χωρὶς νὰ καταλάβουμε τὴν ἐξουσία. Τὸ νόημα τῆς ἐπανάστασης σήμερα*, Σαββάλας, Ἀθήνα 2006.

Ἄφοῦ ἡ ἐπανάσταση πάντα προδίδεται ἀπὸ τὸ κόμμα ποὺ ἀναλαμβάνει τὴν ἐξουσία, ἄς ἐπινοήσουμε μιὰ μορφὴ ἐπανάστασης χωρὶς σφετερισμὸ τῆς ἐξουσίας.

M. Horkheimer, *Οἱ ἔβραῖοι καὶ ἡ Εὐρώπη*, εἰσ.-μτφ. ἀπὸ τὴν ἀγγλικὴ μτφ. Φ. Τερζάκης, ἐπίμ. Στ. Ροζάνης-Χρ. Ἀργυρόπουλος, 6' ἔκδ., Ἑρασμος, Ἀθήνα 2006.

Γιὰ τὸν Χορκχάιμερ ὁ ὀλοκληρωτισμὸς εἶναι ἀπλῶς ἀχαλίνωτος καπιταλισμὸς καὶ ὁ ρατσισμὸς ταξικὸ μῖσος πρὸς τὸν κατώτερο. Ὁ φασισμὸς δὲν εἶναι παρένθεση στὸν φιλελευθερισμὸ, παρένθεση ἦταν ὁ φιλελευθερισμὸς.

Οδηγίες για την υποβολή άρθρων στα Αξιολογικά

1. Τα άρθρα υποβάλλονται σε ηλεκτρονική μορφή και σε έντυπη (δύο αντίτυπα, σε χαρτί διαστάσεων Α4 και διάστιχο 1,5). Τα άρθρα δεν πρέπει να υπερβαίνουν τις 10.000 λέξεις.

2. Τα άρθρα κρινονται από κριτές που ορίζει η συντακτική επιτροπή και η απόφαση γνωστοποιείται εντός τριμήνου από την ημερομηνία υποβολής τους.

3. Ξένα ονόματα προσώπων που γράφονται με λατινική αλφάβητο στη γλώσσα καταγωγής τους γράφονται με λατινική αλφάβητο σε παρένθεση την πρώτη φορά που εμφανίζονται στο κυρίως κείμενο του άρθρου. Κατά τ' άλλα, όλα τα ξένα ονόματα γράφονται με ελληνικούς χαρακτήρες στο κυρίως κείμενο ή αντιστρόφως, οπότε γράφονται με ελληνική αλφάβητο σε παρένθεση την πρώτη φορά που εμφανίζονται στο κυρίως κείμενο.

4. Βιβλιογραφικές παραπομπές:

Στις παραπομπές πρέπει να αναφέρονται με την παρακάτω μορφή τα πλήρη στοιχεία της δημοσίευσης την πρώτη φορά που εμφανίζεται στο άρθρο:

Βιβλία:

Frederick Neuhouser, *Foundations of Hegel's Social Theory*, Harvard University Press, Κέμπριτζ (Μασαχουσέτη) 2000, σ. 85.

Άρθρα:

Kenneth R. Westphal, «Hegel's Critique of Hegel's Moral World View», *Philosophical Topics*, 19.2, 1991, σ. 133.

Άρθρα ή κεφάλαια σε συλλογικούς τόμους:

Moishe Postone, «Critique, state and economy», στο Fred Rush (επ.), *The Cambridge Companion to Critical Theory*, Cambridge University Press, Κέμπριτζ, 2004.

Όταν ένα έργο έχει παρατεθεί προηγουμένως στο άρθρο, τότε η παραπομπή γίνεται ως εξής:

F. Neuhouser, *Foundations of Hegel's Social Theory*, ό.π., σ. 97.

Η: F. Neuhouser, ό.π., σ. 97. (αν δεν αναφέρεται άλλο κείμενο του συγγραφέα)

Όταν ένα έργο έχει παρατεθεί στην αμέσως προηγούμενη παραπομπή, τότε η παραπομπή γίνεται ως εξής: *Αυτ.* (=αυτόθι), σ. 105 ή *Ό.π.*, σ. 105.

5. Άλλα χαρακτηριστικά:

Ο αριθμητικός εκθέτης των υποσημειώσεων τοποθετείται *μετά* το σημείο τίτξης, αν υπάρχει.

Οι αγκύλες [] χρησιμοποιούνται μόνο για προσθήκη του συγγραφέα εντός ξένου παραθέματος. Η απλειφή τμήματος παραθέματος δηλώνεται με αποσιωπητικά εντός αγκυλών [...].

Χρησιμοποιούνται τα κατωφερή εισαγωγικά (« »): τα άγκιστρα (“ ”) μόνον για τμήμα κειμένου που βρυσισεται ήδη εντός εισαγωγικών («Είπε: “Γεια”»). Τα απλά άγκιστρα (‘ ’) δεν χρησιμοποιούνται.

Λέξεις ή κείμενα γραμμένα σε άλλη από την ελληνική αλφάβητο δεν γράφονται πλάγια (εκτός αν θέλουμε να δώσουμε έμφαση).

6. Άλλες συντομογραφίες:

Επιμέλεια: επ. – μετάφραση: μτφ. – και εξής: κ.ε. – βλέπε: βλ. – παράβαλε: πρβλ. – και άλλοι: κ.ά. – και άλλου: κ.α.

Γραφτείτε συνδρομητές στα *Αξιολογικά*

Αγαπητέ αναγνώστη,

Η Β' περίοδος των *Αξιολογικών*, που εγκαινιάζεται με αυτό το τεύχος, συμπίπτει με την παρέλευση δύο σχεδόν χρόνων από την απώλεια του Κοσμά Ψυχοπαίδη.

Στα τεύχη που έχουν κυκλοφορήσει μέχρι τώρα συμπεριλαμβάνονται άρθρα για την κριτική φιλοσοφία του Διαφωτισμού (Smith, Kant), τον μαρξισμό, την κριτική στο σύγχρονο σχετικισμό, αξιολογικά προβλήματα της πολιτικής οικονομίας, τα θεμέλια της σύγχρονης πολιτικής φιλοσοφίας (Hobbes, Spinoza), προβλήματα ιστορισμού και κανονιστικότητας στη σύγχρονη θεωρία, προβλήματα μιας κριτικής επιστημολογίας για την εποχή μας, κ.α.

Μπορείς να λαμβάνεις τα *Αξιολογικά*, στη μειωμένη τιμή των 48 ευρώ (ή 66 για το εξωτερικό), (30 για φοιτητές) τα τέσσερα τεύχη, στον τόπο που επιθυμείς ταυτόχρονα με την κυκλοφορία του στα βιβλιοπωλεία, συμπληρώνοντας και αποστέλλοντας το δελτίο που ακολουθεί στη διεύθυνση:

Π. Καπόλα, εκδόσεις νήσος

Σαορρή 14, 10553 Αθήνα

Επιθυμώ να γίνω συνδρομητής/τρια των *Αξιολογικών* για τέσσερα τεύχη, αρχίζοντας από το τεύχος.....

Με το πρώτο τεύχος της συνδρομής θα πληρώσω με αντικαταβολή το αντίτιμο των 48 ευρώ (66 ευρώ) (30 ευρώ).

Όνοματεπώνυμο.....

Οδός.....Αριθμός.....

Πόλη.....Τ.Κ.....

Χώρα.....Τηλέφωνο.....

Φαξ.....email.....

✂

